एतच् छ्रुत्वा अथ संमान्य वत्सेशः प्रजिघाय तं
दूतं पद्मावतीपार्श्वं प्रतिसंदेशलब्धये । 55
सा अपि वासवदत्तैकनम्रा तत्संनिधौ दधौ
दूतस्य दर्शनं तस्य. विनयो हि सतीव्रतं । 56
व्याजेन पुत्रि नीता त्वम् अन्यासक्तम् च ते पतिः,
इति शोकान् मया लब्धं कन्याजनकताफलं । 57
इत्य् उक्तपितृसंदेशं दूतं पद्मावती तथा
जगाद, भद्र विज्ञप्यस् तातो ऽस्याम् च गिरा मम । 58
किं शोकेन, आर्यपुत्रो हि परमं सदयो मयि,
देवी वासवदत्ता अपि सस्नेहा भगिनी च मे । 59
तत् तातेन आर्यपुत्रस्य भाव्यं न एव विकारिणा,
निजसत्यम् इव अत्याज्यं मदीयं जीवितं यदि । 60
इत्य् उक्ते प्रतिसंदेशे पद्मावत्या यथोचिते
दूतं वासवदत्ता तं सत्कृत्य प्राहिणोत् ततः । 61
दूते प्रतिगते तस्मिन् स्मरन्ती पितृवेश्मनः
किंचित् पद्मावती तस्थाव् उत्कण्ठाविमना इव । 62
ततस् तस्या विनोदार्थम् उक्तो वासवदत्तया
वसन्तको ऽन्तिकप्राप्तः कथाम् इत्थम् अवर्णयत् । 63

Digitized by Google